

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XVI.

Warszawa, dnia 27 marca 1934 r.

Nr 6

T R E Ś Ć:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

Poz.		Str.
29	Rozporządzenie Ministrów: Poczty i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 marca 1934 r., o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych	106
30	Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 20 marca 1934 r., w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r., o agencjach pocztowych i pocztowo-telegraficznych	106

ZARZĄDZENIA:

Poz.		
31	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 20 marca 1934 r., w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r., w sprawie wynagrodzeń dla agentów pocztowych	107
32	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 marca 1934 r., w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Persją	107
33	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 marca 1934 r., w sprawie wymiany przekazów telegraficznych w obrocie zagranicznym	108
34	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 marca 1934 r., w sprawie wymiany przesyłek pocztowych za pobraniem z Norwegią	109
35	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 16 lutego 1934 r., o zmianach w urzędowym Zbiorze przepisów służbowych	109
36	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 2 marca 1934 r., o uzupełnieniu przepisów ruchu do ordynacji pocztowej	110
37	Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 14 marca 1934 r., w sprawie częściowej zmiany przepisów służbowych	111
38	Przepisy o noszeniu i używaniu broni przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” z dnia 27 lutego 1934 r., wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów	115
39	Zarządzenie w sprawie zaopatrzenia, noszenia i używania broni przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”	116

OKÓLNIKI:

Traktowanie korespondencji prywatnej jako przesyłek służbowych. — Przywrócenie debitu pocztowego niektórych czasopismom. — Zmiana okólnika o zwalczaniu nielegalnych urządzeń radjoodbiorczych, dotycząca otworzenia specjalnego nowego konta P. K. O. dla odszkodowań. — Zamknięcie stacji kolejowej dla przyjmowania telegramów prywatnych. — Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach. — Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych. — Zmiany w sieci pocztowej w m. styczniu 1934 r. — Wykaz uzupełniający Nr. 1 do Spisu urzędów, agencji i pośrednictw pocztowo-telegraficznych. — Warunki techniczne dostawy gaśnic wagonowych i naboju do nich dla wagonów pocztowych. — Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. — Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których zastrzeżenie wypłat zostało zniesione. — Legitymacje unieważnione. — Konkursy. — Komunikat.

120—127

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU I SPRAW
WEWNĘTRZNYCH

z dnia 1 marca 1934 r.

o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.*).

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 481) zarządza się co następuje:

§ 1. Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych przesyłek listowych rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 370), ustala się na rok budżetowy 1934/1935, jak następuje:

- a) znaczek fioletowy 1 gr.
b) znaczek ciemno-oranżowy 2 gr.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 roku.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Kaliński

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki

30

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 20 marca 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo-telegraficznych.

Na podstawie art. 13 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, którego tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 879), zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo - telegraficznych (Monitor Polski Nr. 83, poz. 118) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 14 w wierszu 10 ustępu 1 zastępuje się wyrazy od „z działania” do „przyjętych” wyrazami „z jego działania lub zaniechania na stanowisku agenta pocztowego”.

2) § 16 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Czynności związane ze służbą doręczeń i wymianą poczty w agencji wykonywają pracownicy pocztowo - telegraficzni i posłańcy lub jedni z nich.

Pracowników pocztowo - telegraficznych przydziela agentowi Dykcja Okręgu Poczt i Telegrafów, natomiast posłańców przyjmuje agent pocztowy jako swych pracowników na własną odpowiedzialność w razie przyznania mu ryczałtu na opłacanie posłańców.

Na posłańca powinien agent pocztowy przyjąć osobę godną zaufania, cieszącą się dobrą opinią i dającą rękojmię, że powierzone jej obowiązki wykona sprawnie i sumiennie”.

3) W § 33 w ustępie 2 skreśla się wyrazy „lub posłańca”.

Ustęp 3 tego paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„Za czynności przydzielonych pracowników pocztowo - telegraficznych oraz posłańców odpowiada agent pocztowy służbowo i materialnie wtenczas gdy wskutek braku nadzoru z jego strony pełnią obowiązki służbowe nie dbale lub dopuszczają się nadużyć służbowych; w odniesieniu do posłańców odpowiada agent pocztowy ponadto za odpowiedni dobór posłańców”.

4) W § 35 zastępuje się wyrazy od „ryczałt na posłańca” do końca zdania wyrazami: „ryczałt na opłacanie posłańca (ców) jeżeli w

*) Dz. U. R. P. Nr. 23 z 1934 r. poz. 171.

miejsce posłańca (ców) nie przydzielono mu pracowników pocztowo - telegraficznych".

5) § 38 znosi się:

6) W §§ 17, 25 i 31 zastępuje się wyrazy „funkcjonariusze niżsi” wyrazami „pracownicy pocztowo-telegraficzni”.

7) W ustępie 1 punktu 3 umowy (wzór 1) zastępuje się wyrazy: „i osób przez Niego - Nią do służby przyjętych” wyrazami „na stanowisku agenta pocztowego”.

8) Punkt 9 umowy otrzymuje następujące brzmienie:

„Z otrzymywanego ryczałtu na posłańca (ców) powinien Pan opłacać jednego lub więcej posłańców, jak również

uiszczać przypadające ewentualnie na podstawie obowiązujących przepisów ustawowych składki do instytucji ubezpieczeniowych — jako pracodawca.

Ilość posłańców ustala Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów. Na posłańca powinien Pan przyjąć osobę godną zaufania, cieszącą się dobrą opinią i dającą rękojmię, że powierzone jej obowiązki wykona sprawnie i sumiennie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Kaliński

ZARZĄDZENIA

31

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 20 marca 1934 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. w sprawie wynagrodzeń dla agentów pocztowych.

§ 1. W porozumieniu z Ministrem Skarbu wprowadzam następujące zmiany do zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. w sprawie wynagrodzeń dla agentów pocztowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4, poz. 43):

W § 1, pkt. B, pod b) otrzymują następujące brzmienie:

„ryczałt na posłańca do 15 zł. miesięcznie

za każdą godzinę pracy dziennie, nie więcej jednak niż 90 zł. miesięcznie dla jednego posłańca”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od 1 kwietnia 1934 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Kaliński

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 10 marca 1934 r.

w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Persją.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Persją na zasadzie postanowień zarządzenia z dnia 18 lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, poz. 82).

2. Do wymiany dopuszcza się zwykle przekazy pocztowe (także za zwrotnym poświadczaniem wypłaty), z wyłączeniem przekazów telegraficznych, pobraniowych i zleceńowych.

3. Do przyjmowania i wypłaty przekazów pocztowych upoważnione są w Persji urzędy pocztowe: Téhéran, Tauris, Isphahan, Chiraz, Méchéd, Recht, Kerman, Kermanchahan, Ha-

madan, Bouchir, Mohammerah, Babol (Barfrouche), Rézaich (Ourmiah), Yezd, Sultanabad i Kazvin.

4. Kwoty przekazów w obu kierunkach będą podawane w walucie francuskiej, t. j. we frankach i centymach francuskich.

5. Przekazy pocztowe do Persji należy wypełniać w języku francuskim.

6. Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu przy nadaniu nie może przekraczać 5.000 franków francuskich.

7. Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Persji należy stosować kurs przelicze-

nia, obowiązujący dla przekazów pocztowych do Francji.

8. Przekazy do Persji, zaopatrzone w dokładny adres, urzędy nadawcze przesyłają w listach służbowych z uwagą „Service des postes” do jednego z urzędów, wyszczególnionych w pkt. 3.

9. Przekazy z Persji do Polski będą nadchodzić w listach służbowych do urzędu pocztowego Warszawa 1 (oddział przekazów zagranicznych).

Przekazy nadchodzące omyłkowo wprost do urzędów przeznaczenia należy w służbowych listach poleconych niezwłocznie przysyłać urzędowi pocztowemu Warszawa 1 (oddział przekazów zagranicznych) w celu kontroli i przeliczenia kwoty przekazowej na walutę polską.

10. Urząd pocztowy Warszawa 1 z przekazami nadeszłymi postępuje w myśl postanowień punktu 8 zarządzenia z dnia 22-go września 1930 r. Nr. 6103/VI w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Grecją (Dz. Urz. M. P. i T.

Nr. 19, poz. 94), wpisując je do wykazów przekazów pocztowych z Persji do Polski.

11. Zadania zwrotu przekazu lub zmiany adresu, reklamacje oraz korespondencję, dotyczącą prolongaty ważności przekazów lub upoważnień do wypłaty w miejsce przekazów zaginionych lub zniszczonych, jak również korespondencję w sprawach wzajemnych rozrachunków przekazowych należy kierować do Zarządu centralnego w Persji pod adresem „Ministère des Postes, Télégraphes et Téléphones de Perse, Administration Centrale des Postes, Téhéran”.

12. Opłaty za przekazy pocztowe do Persji należy pobierać według taryfy obowiązującej dla przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym (tabela I).

13. Spis krajów, biorących udział w wymianie zagranicznych przekazów pocztowych, dołączony do Dziennika Urzędowego M. P. i T. Nr. 7 z 1931 r., należy uzupełnić przez dodanie w odpowiednim miejscu nowej pozycji o brzmieniu:

Persja	500 franków francuskich	— *)	franki i centymy francuskie	I.	Ministère des Postes, Télégraphes et Téléphones de Perse, Administration Centrale des Postes Téhéran	*) przeliczenia franków francuskich na złote dokonywa u. p. Warszawa 1
--------	-------------------------	------	-----------------------------	----	--	--

14. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go kwietnia 1934 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Kaliński

33

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 14 marca 1934 roku

w sprawie wymiany przekazów telegraficznych w obrocie zagranicznym.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przekazów telegraficznych na zasadzie zarządzenia z dnia 18 lipca 1928 r. Nr. 5431/VI o przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, poz. 82) z następującymi krajami:

Austria, Belgia, Czechosłowacja, Danja, Estonia, Finlandja, Francja i Algier, Grecja, Hiszpanja, Holandja, Luksemburg, Łotwa, Niemcy, Norwegja, Państwo Watykanu, Szwecja, Szwajcaria, Tunis, Węgry i Włochy.

2. Kwota przekazu telegraficznego przy na-

daniu nie może przewyższać w obrocie: z Austrią — 1.000 schillingów, z Belgją — 1.000 belgów, z Czechosłowacją — 5.000 koron czeskich, z Danją — 720 koron duńskich, z Estonją — 800 koron estońskich, z Finlandją — 10.000 marek fińskich, z Francją i Algierem — 5.000 franków francuskich, z Grecją — 1.000 franków francuskich, z Hiszpanją — 1.000 pesetów, z Holandją — 500 florenów holenderskich, z Luksemburgiem — 7.000 franków luksemburskich, z Łotwą — 1.180 latów, z Niemcami — 800 marek niemieckich, z Norwegją —

720 koron norweskich, z Państwem Watykanu — 1.000 lirów, ze Szwecją — 720 koron szwedzkich, ze Szwajcarią — 1.000 franków szwajcarskich, z Tunisiem — 5.000 franków francuskich, z Węgrami — 1.100 pengő, z Włochami — 2.000 lirów.

3. Przekazów telegraficznych nie wolno wysyłać, ani odbierać zapomocą telegrafu bez drutu.

4. Spis krajów, biorących udział w wymianie zagranicznych przekazów pocztowych, dołączony do Dziennika Urzędowego M. P. i T.

Nr. 7 z 1931 r., należy uzupełnić, wpisując w nagłówku kolumny „Warunki specjalne” wyrazy „T = przekazy telegraficzne dopuszczone”, zaś w rubrykach odnoszących się do krajów wymienionych w pkt. 1 niniejszego zarządzenia wpisać w kolumnie ostatniej „Warunki specjalne” literę „T”.

5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go kwietnia 1934 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Kaliński

34

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 14 marca 1934 roku

w sprawie wymiany przesyłek pocztowych za pobraniem z Norwegią.

1. Podejmuje się wzajemną wymianę przesyłek pocztowych za pobraniem w obrocie z Norwegią na zasadzie postanowień rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1933 r. o przesyłkach pocztowych za pobraniem w obrocie zagranicznym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3, poz. 12).

2. Spis krajów, utrzymujących z Polską wymianę przesyłek pocztowych za pobraniem, ogłoszony w Dzienniku Urz. M. P. i T. Nr. 3 z 1933 r., należy uzupełnić przez dodanie w stosownym miejscu nowej pozycji o brzmieniu:

Norwegia	65	65	65	720	720	720	Nie	1) Urząd przeznaczenia
	złotych			koron norweskich				

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym kwietnia 1934 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Kaliński

35

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 16 lutego 1934 r.

o zmianach w urzędowym Zbiorze przepisów służbowych.

W związku z wejściem w życie Instrukcji rachunkowej za wymianę radiotelegraficzną wprowadzam następujące zmiany w Przepisach dla Izby Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów, objętych tomem 8 działu X (X. R. 8):

1) W ustępie 1-ym § 19-go (strona 28) wyrazy od „przeprowadza Ministerstwo Poczt i Telegrafów we własnym zakresie” do „w urzędach polskich” włącznie zastępuje się

wyrazami: „przeprowadza Izba Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów we własnym zakresie na podstawie rachunków otrzymywanych od zarządów obcych; natomiast likwidację sald w obrocie zagranicznym przeprowadza Ministerstwo Poczt i Telegrafów”.

2) W ustępie 2-im § 19-go wyrazy: „wojskową radiostację” zastępuje się wyrazami: „stację nadbrzeżną”.

3) W ustępie 3-im § 19-go wyrazy: „wojskowa radiostacja” zastępuje się wyrazami: „stacja nadbrzeżna”; w końcu tegoż ustępu po wyrazach: „podlegają obrachunkowi” dodaje się następujące wyrazy: „z wyjątkiem radiotelegramów prywatnych, nadawanych na pokładzie okrętów wojennych. Radiotelegramy takie mogą być nadawane tylko w wyjątkowych wypadkach za zezwoleniem dowódcy lub osoby odpowiedzialnej za okręt. Rachunek za nie wystawia się Kierownictwu Marynarki Wojennej

z pominięciem należności taks pokładowych”.

4) Ustępy 4, 5 i 6 § 19-go skreśla się.

5) W ustępie 7-ym zdanie pierwsze skreśla się, natomiast po zdaniu 2-ym dodaje się zdanie: „Stacje okrętowe obowiązane są zgodnie z Instrukcją rachunkową za wymianę radiotelegraficzną przysyłać swoje rachunki za wymianę radiotelegramów Izbie Kontroli Rachunkowej”.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Kaliński.

36

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 2 marca 1934 roku

o uzupełnieniu przepisów ruchu do ordynacji pocztowej.

§ 1. W przepisach ruchu do ordynacji pocztowej, część ogólna, objętych tomem 4 działu II (II. P. 4) dodaje się nowy § 67a o następującem brzmieniu:

„§ 67a. Sposób wydawania przesyłek pieniężnych i wartościowych, nadchodzących pocztą pod adresem władz i urzędów państwowych.

1) Według przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych wszystkie władze i urzędy państwowe, nieposiadające specjalnych kas, przysyłają otrzymane z poczty zawiadomienia o nadejściu pod ich adresem przesyłek pieniężnych i wartościowych miejscowym kasom urzędów skarbowych, które podejmują te przesyłki za własnem potwierdzeniem odbioru. Przesyłki takie, nadsyłane pod adresem władz centralnych, podejmuje kasa 1, urzędu skarbowego.

2) O nadejściu przesyłek pieniężnych i wartościowych (przekazów pocztowych i czekowych P. K. O., listów i paczek wartościowych) dla władz i urzędów państwowych, nieposiadających specjalnych kas, oraz bezpośrednio dla kas urzędów skarbowych, urzędy pocztowe zawiadamiają właściwych adresatów przez wydanie im przekazów, adresów pomocniczych i dowodów odbioru na listy wartościowe. Same przesyłki (kwoty przekazowe) wydają kasom urzędów skarbowych na podstawie przedstawionych dokumentów oddawczych, za potwierdzeniem odbioru tych kas, bez specjalnego upoważnienia ze strony władz i urzędów, do których przesyłki były adresowane. Zawi-

damianie adresatów ustnie lub telefonicznie jest niedopuszczalne.

3) Kasy urzędów skarbowych zapisują wszystkie otrzymane dokumenty oddawcze (dowody odbioru, przekazy, adresy pomocnicze) do prowadzonej przez siebie księgi zawiadomień pocztowych na 3-ch kontach, otwartych osobno dla:

- a) przekazów,
- b) listów wartościowych,
- c) paczek wartościowych,

pocztem sumują zapisane w jednym dniu dokumenty oddawcze na każdym koncie osobno.

4) Wydawanie przesyłek wartościowych i wypłatę kwot przekazowych urzędy pocztowe skuteczniają do rąk urzędnika kasy urzędu skarbowego, zgłaszającego się z księgą zawiadomień pocztowych i legitymującego się upoważnieniem, opatrzonem odciskiem pieczęci urzędowej oraz podpisem naczelnika urzędu skarbowego i kierownika działu rachunkowo-kasowego tegoż urzędu. Zamiast każdorazowych upoważnień mogą urzędy skarbowe wystawić ogólne roczne lub bezterminowe upoważnienia w sposób unormowany przez Ministerstwo Skarbu.

Wzory podpisów i odcisków pieczęci na upoważnieniach, nadesłane przez kasy urzędów skarbowych, winny być przechowywane w kasie urzędu pocztowego pod zamknięciem i pod odpowiedzialnością naczelnika urzędu pocztowego lub urzędników prowadzących kasę główną.

5) Urząd pocztowy, po zbadaniu uprawnień do odbioru przesyłek, odbiera od urzędnika kasy urzędu skarbowego pokwitowanie z odbioru kwot przekazowych, listów wartościowych lub paczek w sposób przewidziany przepisami dla danego rodzaju przesyłek, poczem wydaje temuż upoważnionemu pieniądze, listy lub paczki wartościowe, zaś w księdze zawiadomień pocztowych na właściwym koncie pod sumą, obejmującą pozycje danego dnia, umieszcza klauzulę, stwierdzającą wydanie właściwej ilości przesyłek i ogólnej ich wartości (np. „wydano od Nr. 11 do Nr. 15 — pięć listów wartościowych na 6.103 zł.”) podpisuje tę klauzulę i umieszcza obok czytelnego podpisu odciśk datownika.

6) Kwot przekazowych, listów wartościowych i paczek wartościowych, niewpisanych do księgi zawiadomień pocztowych, nie wolno wydawać upoważnionemu urzędnikowi kasy urzędu skarbowego.

7) Za szkody, wynikłe z zaniedbania powyższych przepisów, winni funkcjonariusze pocztowi, niezależnie od odpowiedzialności służbowej, będą pociągani do odpowiedzialności materialnej.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) Kaliński.

37

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 14 marca 1934 roku

w sprawie częściowej zmiany przepisów służbowych.

§ 1. W przepisach dla urzędów wymiany w obrocie z zagranicą — Część II, objętych tomem 18, działu II (II. P. 18) urzędowego Zbioru

przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej wprowadza się następujące zmiany:

Stronica: 15.

Tablica F otrzymuje następujące brzmienie:

T A B L I C A F.

Wynagrodzenie przypadające za przewóz morski paczek.

W a g a	Polskie Transatl. Tow. Okr. Linja Gdynia— Ameryka	Zjednocz. Tow. Okr. Kopenhaga	Tow. Okr. Chargeurs Réunis, Paryż			
	otrzymuje za przewóz zwykłych paczek do					
	Danji	Stan. Zjed. Ameryki, Kanady	Norwegji	St. Zjedn. Ameryki, Kanady	Argentyny	Brazyliji
do 1 kg.	zł w zlocie 0,26	zł w zlocie 1,03	zł w zlocie 0,52	zł w zlocie 1,03	fr. c. 1,00	fr. c. 0,80
ponad 1 kg. do 5 kg.	0,43	1,72	0,86	1,72	1,80	1,40
ponad 5 kg. do 10 kg.	0,86	3,10	1,46	3,10	3,20	2,50
ponad 10 kg. do 15 kg.	1,29	4,47	2,24	4,47	—	—
ponad 15 kg. do 20 kg.	1,72	6,11	3,10	6,11	—	—
Należność asekuracyjna za każde 300 fr w zlocie	0,17	—	—	—	10 centymów	

str. 21 Albanja, droga przewozu 3, lit. a) w kol. 3 pod liczbą „10” dodaje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4, pod liczbą „5.35”, odpowiednio do liczb kol. 3, dodaje się liczby „7.90” i „10.45”;

lit. b) w kol. 3, pod liczbą „10” dodaje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4, pod liczbą „5.75”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się liczby „8.50” i „11.25”.

24 i 25. Argentyna, lit. a) droga przewozu 2, poz. a) za paczki polskie w kol. 3, pod liczbą „10”, dodaje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 — liczbę „10.15” zastępuje się liczbą „11.05”, a pod nią odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się kolejno liczby „15.85” i „20.95”, w poz. b) za paczki obce w kol. 3, pod liczbą „10” dodaje się kolejno liczby „15”

i „20”; w kol. 4 pod liczbą „11.45”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się liczby „16.45” i „21.75”.

30. Boliwja, lit. a) kolumny 3 i 4 otrzymują następujące brzmienie:

kol. 3	kol. 4
1	3.80
5	6.30
10	9.70
15	11.85
20	15.15

lit. b) w kol. 4 liczby „3.15”, „4.15” i „6.25” zastępuje się kolejno liczbami „3.60”, „5.90” i „9.00”.

35, 36 i 37. Chiny, lit. A) „Urzędy chińskie, kol. 1 — 5 otrzymują następujące brzmienie:

KRAJ PRZEZNACZENIA I DROGA PRZEWozu	za paczki	DO ZALICZENIA ZAGRANICY		
		do kg.	fr. c.	od wartości
1	2	3	4	5
A. Urzędy chińskie*)				
a) do wszystkich miejscowości, z wyjątkiem położonych w miejscowości Yunnan, Jehol, w Mandzurji i na terytorjum Kwantung (Kwanto-Shou).				
1. Niemcy, Szwajcaria, Francja (Marseille)		1 5 10	3.35 5.25 9.75	30
2. Niemcy (Hamburg)		1 5 10	2.95 4.65 8.00	20
b) do miejscowości położonych w prowincji Jehol, w Mandzurji (z wyjątkiem urzędów japońskich) i na terytorjum Kwantung (Kwanto-Shou).				
1. Niemcy, Szwajcaria, Francja (Marseille), Japonja		1 5 10	4.55 6.95 12.50	50
2. Niemcy (Hamburg), Dairem		1 5 10	3.35 5.35 9.35	25
c) do miejscowości położonych w prowincji Yunnan				
Gdańsk, Anglja, Honkong		1 3 5 10	4.40 6.10 7.10 13.50	55

45. Erytrja, lit. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4, pod liczbą „7.75”,

odpowiednio do liczb w kol. 3 dopisuje się kolejno liczby: „12.35” i „15.25”;

lit. b) za paczki obce, w kol. 3, pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „8.15”, odpowiednio do liczb kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „11.95” i „16.05”.

46. Falkland i Georgia połudn., w kol. 1 wyraz „Niemcy” zastępuje się wyrazem „Anglja”.

47. Finlandja, droga przewozu 4, w kol. 1 po wyrazie „Gdańsk” dodaje się wyraz „(bezpośrednio)”.

64. Irak, droga przewozu 3, lit. a) za paczki polskie, w kol. 4 liczby „4.55”, „9.25”, „9.75” i „18.40” zastępuje się kolejno liczbami „4.05”, „7.25”, „7.75” i „14.40”;

lit. b) za paczki obce, w kol. 4 liczby „4.55”, „9.45”, „9.95” i „18.80” zastępuje się kolejno liczbami „4.05”, „7.45”, „7.95” i „14.80”.

71. Kanada, droga przewozu 2, w kol. 3 liczbę „6.8” zastępuje się liczbą „10”, a w kol. 4 liczbę „12.05” zastępuje się liczbą „12.40”.

77. Korsyka, droga przewozu 2, lit. a) za paczki polskie, w kol. 3, pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „3.80”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „5.65” i „7.45”;

lit. b) za paczki obce, w kol. 3, pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „6.25”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „6.25” i „8.25”.

78 i 79. Libja, kol. 1 po słowie „Cyrenajka” wpisać słowa „Czechosł., Austria, Włochy” lit. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „5.85”, odpowiednio do liczb kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „8.65” i „11.45”;

lit. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „6.25”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „9.25” i „12.25”.

85. Maroko, poz. III „Urzędy brytyjskie”, lit. a) w kol. 4 liczby „2.50”, „4.00”, „5.50” i „9.70” zastępuje się kolejno liczbami „2.45”, „3.85”, „5.30” i „9.05”;

lit. b) w kol. 4 liczby „2.70”, „4.40”, „6.10” i „10.60” zastępuje się kolejno liczbami „2.65”, „4.30”, „5.90” i „10.00”.

88. Niger, w kol. 5 dodaje się liczbę „25”.

90. Norwegia, droga przewozu 3, lit. a) w kol. 4 liczby „1.00”, „1.75”, „2.75”, „5.00”

i „7.00” zastępuje się kolejno liczbami „0.80”, „1.30”, „2.40”, „4.00” i „5.50”;

lit. b) w kol. 4 liczby „1.25”, „2.15”, „3.50”, „6.10” i „8.60” zastępuje się kolejno liczbami „1.05”, „1.70”, „3.15”, „5.10” i „7.10”.

93. Nyasaland, droga przewozu 2, w kol. 4 liczbę „3.60” zastępuje się liczbą „3.40”.

93. Oceanja francuska, w kol. 5 liczbę „35” zastępuje się liczbą „25”.

96. Panama, droga przewozu 1, w kol. 3 pod liczbą „10” dodaje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 liczbę „4.75” zastępuje się liczbą „5.50”, a pod nią, odpowiednio do liczb kol. 3, dodaje się kolejno liczby „8.10” i „10.85”.

96. Papua, w kol. 4 liczby „10.00” i „15.50” zastępuje się kolejno liczbami „9.40” i „14.45”.

97. Persja, lit. a), w kol. 3 liczbę „10” zastępuje się liczbą „5”.

99 i 100. Persja, lit. e), poz. a) za paczki polskie, w kol. 4 liczby „4.90”, „9.50” i „19.20” zastępuje się kolejno liczbami „4.40”, „7.50” i „15.20”;

poz. b) za paczki obce, w kol. 4 liczby „4.90”, „9.70” i „19.60” zastępuje się kolejno liczbami „4.40”, „7.70” i „15.60”;

lit. f), poz. a) za paczki polskie, w kol. 4 liczby „5.15”, „9.90” i „21.25” zastępuje się kolejno liczbami „4.65”, „7.90” i „17.25”;

poz. b) za paczki obce w kol. 4 liczby „5.15”, „10.10” i „21.65” zastępuje się kolejno liczbami „4.65”, „8.10” i „17.65”;

lit. g), poz. a) za paczki polskie, w kol. 4 liczby „5.60” i „8.60” zastępuje się kolejno liczbami „5.10” i „10.60”;

lit. g), poz. b) za paczki obce, w kol. 4 liczby „5.60” i „10.80” zastępuje się kolejno liczbami „5.10” i „8.80”.

102. Reunion, w kol. 4 liczbę „5.35” zastępuje się liczbą „5.85”.

103 i 104. Rodezja, lit. a) Rodezja północna, droga przewozu 3, w kol. 4 liczbę „3.80” zastępuje się liczbą „3.60”;

lit. b) Rodezja południowa, droga przewozu 2, w kol. 4 liczbę „3.15” zastępuje się liczbą „2.95”.

105. Salvador, w kol. 4 liczby „11.30” i „15.05” zastępuje się liczbami „9.95” i „13.20”.

109. Somali włoskie i Oltre Giuba, lit. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „8.45”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „12.35” i „16.55”;

lit. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą

„10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „8.85”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „12.95” i „17.35”.

112. Syria, Liban i obszar Latakja, lit. A „Paczki pocztowe”, droga przewozu 1, poz. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „7.05”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „10.35” i „13.55”;

poz. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „7.45”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „10.95” i „14.75”.

114. Św. Krzysztof, w kol. 1 pod nazwą kraju dodaje się wyrazy: „Gdańsk, Anglja”.

118. Szwecja, droga przewozu 1, w kol. 4 liczby „9.00”, „13.00” zastępuje się kolejno liczbami „7.00” i „9.50”; droga przewozu 2, w kol. 4 liczby „7.50” i „11.00” zastępuje się kolejno liczbami „5.50” i „7.50”.

121. Tunis, droga przewozu 2, lit. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „5.85”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „8.65” i „11.45”;

lit. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „6.25”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dopisuje się kolejno liczby „9.25” i „12.25”.

123 i 124. Turcja, lit. A, I część europejska, droga przewozu 3, poz. a) za paczki polskie, w kol. 3, pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „6.35”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się liczby „9.35” i „12.65”;

poz. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą „10” dodaje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „6.75”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się kolejno liczby „9.95” i „13.45”;

II część azjatycka, droga przewozu 3, poz. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dodaje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „6.85”, odpowiednio do liczb w kol. 3 dodaje się kolejno liczby „9.85” i „13.15”;

poz. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą „10” dodaje się liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „7.25”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się kolejno liczby „10.45” i „13.95”.

127. Watykan, lit. A) Paczki pocztowe, poz. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „3.85”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się liczby „5.65” i „7.45”;

poz. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „4.25”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się liczby „6.25” i „8.25”.

129 i 130. Włochy, lit. A) Paczki pocztowe, poz. a) za paczki polskie, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a pod liczbą „3.85”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się liczby „5.65” i „7.45”;

poz. b) za paczki obce, w kol. 3 pod liczbą „10” dopisuje się kolejno liczby „15” i „20”, a w kol. 4 pod liczbą „4.25”, odpowiednio do liczb w kol. 3, dodaje się liczby „6.25” i „8.25”.

§ 2. W przepisach służbowych p. t. „Poczta polska w Gdańsku”. Część II i III objętych tomem 12, działu II (II. P. 12) urzędowego Zbioru przepisów służbowych, § 20 (str. 74 — 77) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 20. Bezpośrednia wymiana paczek pocztowych między Polską a Norwegją.

W bezpośredniej wymianie paczek pocztowych między Polską a Norwegją obowiązują następujące szczegółowe postanowienia:

1. Urzędami wymiany są:

a) ze strony Polski — polski urząd pocztowy Gdańsk 3,

b) ze strony Norwegji — urząd pocztowy Oslo.

2. Paczki z polskiego urzędu pocztowego Gdańsk 3 będą 2 razy w tygodniu bezpośrednio przewożone okrętami do Oslo (okrętami Zjednoczonego Tow. Okrętowego Sp. Akc. w Kopenhadze i okrętami Tow. Okrętowego Fred Olsen et Co. w Oslo).

Drogi tej dla paczek do Norwegji należy używać tylko na życzenie nadawców, którzy drogę przewozową mają zaznaczyć i wypisać na paczce oraz na adresie pomocniczym.

3. Paczki przyjęte do przesłania bezpośrednio do Norwegji drogą morską przez port gdański mają urzędy nadawcze odpowiednio oznaczać i przysyłać do urzędu pocztowego Tczew 2.

Rewizji celnej paczek do Norwegji z wyjątkiem paczek, nadawanych w Warszawie, ma dokonywać urząd pocztowo - celny Tczew 2 i po rewizji celnej przysyłać paczki do polskiego urzędu wymiany Gdańsk 3”.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 4 listopada 1931 r. Nr. 7139/9 o bezpośredniej wymianie paczek pocztowych

między Polską a Norwegią (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, poz. 136).

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Kaliński

38

PRZEPISY

o noszeniu i używaniu broni przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
z dnia 27 lutego 1934 r.

wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów.

Na podstawie art. 22 ust. 5 prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807) wydaję w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów następujące przepisy o noszeniu i używaniu broni przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

I. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, wyznaczeni do strzeżenia przesyłek pocztowych w pomieszczeniach urzędu pocztowego lub do ochrony ładunku pocztowego w czasie transportu (konwojenci) albo zajęci w ambulansach pocztowych, mogą być uzbrojeni w krótką broń palną.

Doręczyciele pocztowi, doręczający adresatom do domów przekazy pocztowe lub przekazy Pocztowej Kasy Oszczędności wraz z gotówką albo przesyłki wartościowe, mogą być uzbrojeni w krótką broń palną lub pałki gumowe.

Pracownicy, pełniący służbę wartowniczą, mogą być uzbrojeni w krótką lub długą broń palną.

Wszyscy wyżej wymienieni pracownicy mogą być ponadto zaopatrzeni w gwizdki alarmowe.

2. Pracownicy mogą nosić broń i gwizdek alarmowy jedynie w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Podczas noszenia broni każdy pracownik obowiązany jest posiadać przy sobie pozwolenie na tę broń, wydane dla „pracownika państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

3. Naczelnicy (kierownicy) urzędów pocztowych obowiązani są założyć i prowadzić księgę ewidencyjną, w której, dla każdego pracow-

nika, upoważnionego do noszenia broni palnej, należy odnotowywać numer broni i pozwolenia na tę broń, przydzielonych pracownikowi oraz każdorazowo: ilość wydanych i zwróconych nabojów, datę i godzinę wydania i zwrotu broni palnej, nabojów i pozwolenia.

W księdze ewidencyjnej należy również odnotowywać dla każdego pracownika (doręczyciela), upoważnionego do noszenia pałki gumowej, numer pozwolenia na tę broń, wydane go pracownikowi.

4. Broń palną, naboje oraz pozwolenia na tę broń naczelnicy (kierownicy) urzędów pocztowych przechowują w lokalu urzędu pod zamknięciem i ponoszą odpowiedzialność w wypadku zagubienia lub dostania się ich do rąk osób niepowołanych.

5. Broń palną wraz z nabojami oraz pozwolenie na tę broń wydaje pracownikowi za pokwitowaniem w księdze ewidencyjnej bezpośrednio przed rozpoczęciem przez niego służby naczelnik (kierownik) urzędu pocztowego lub pracownik przez niego do tego upoważniony.

Po ukończeniu służby pracownik obowiązany jest niezwłocznie zwrócić otrzymaną broń palną, naboje oraz pozwolenie naczelnikowi (kierownikowi) urzędu pocztowego lub pracownikowi przez niego do tego upoważnionemu, potwierdzając zwrot w księdze ewidencyjnej.

6. Pracownik obowiązany jest w chwili otrzymania broni palnej naładować ją i zabezpieczyć, a przy oddawaniu rozładować. Czynności te mają być wykonywane z zachowaniem należytej ostrożności.

7. Pałkę gumową i gwizdek alarmowy przechowuje się w lokalu urzędu pocztowego

obok torby, przydzielonej każdemu pracownikowi (doręczycielowi), który zabiera i pozostawia je każdorazowo równocześnie z torbą.

Pozwolenie na noszenie pałki gumowej powinno stale znajdować się w torbie pracownika, upoważnionego do noszenia tej pałki.

8. Naczelnicy (kierownicy) urzędów pocztowych obowiązani są osobiście lub przez pracownika do tego upoważnionego każdorazowo sprawdzać, czy wszystkie pałki gumowe i gwizdki alarmowe zostały we właściwym czasie zwrócone.

9. Przepisy powyższe nie mają zastosowania do broni, stanowiącej prywatną własność pracowników.

10. Pracownik uprawniony jest do użycia broni w celu odparcia rzeczywistego i bezprawnego napadu lub zamachu, zagrażającego bezpośrednio jego życiu, życiu osób trzecich albo powierzonemu pracownikowi mieniu pocztowemu, jeżeli odparcie takiego napadu lub zamachu innymi środkami jest niemożliwe, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

11. Użycie broni palnej może nastąpić tylko po jednorazowym ostrzeżeniu.

Jeżeli ze względu na okoliczności danego przypadku, ostrzeżenie ustne jest niemożliwe, użycie broni palnej może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Bez ostrzeżenia wolno użyć broni palnej

tylko wówczas, gdy wszelka zwłoka grozi bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu pracownika lub osób trzecich albo naraziłaby na bezwzględną utratę mienia pocztowego.

12. O ile to jest możliwe, należy w razie konieczności użycia broni palnej starać się tylko unieszkodliwić napastnika na tyle, ile tego wymagają okoliczności przypadku.

13. O każdym przypadku użycia broni pracownik obowiązany jest donieść niezwłocznie najbliższemu komisarjатовi lub posterunkowi Policji Państwowej oraz naczelnikowi (kierownikowi) urzędu pocztowego.

14. Gwizdka alarmowego wolno pracownikowi używać jedynie w przypadkach, wymagających niezwłocznej pomocy organów służby bezpieczeństwa.

Aby wezwać tej pomocy, pracownik powinien dawać powtarzające się przeciągle sygnały gwizdkiem.

Powyższe przepisy przesyłam do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń zaznaczając, że Pan Minister Poczt i Telegrafów wyda ze swej strony potrzebne zarządzenia, w związku z którymi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udzieli osobnym okólnikiem szczegółowych instrukcji.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki.

39

ZARZĄDZENIE

w sprawie zaopatrzenia, noszenia i używania broni przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Powołując się na przepisy z dn. 27/II/34 Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów, o noszeniu i używaniu broni przez pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6, poz. 38), zarządza się, co następuje:

Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, wykonywujący obowiązki służbowe:

- 1) doręczycieli pieniędzy i przesyłek wartościowych;
 - 2) w pocztach ruchomych;
 - 3) konwojentów i
 - 4) wartowników
- będą zaopatrywani na czas pełnienia służby w

środki służące do obrony osobistej i powierzzonego im mienia.

Środkami obronnymi są: broń palna (krótka lub długa), pałki gumowe i gwizdki alarmowe.

Rodzaj środka obronnego, przydzielonego pracownikom, zależy od rodzaju wykonywanych czynności służbowych i warunków lokalnych.

Środki obronne stanowią inwentarz urzędu (agencji), a dostarczane będą przez przełożoną Dyрекcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

W celu uzyskania środków obronnych i pozwoleń na ich noszenie urzędy (agencje) powinny przedstawić przełożonej Dyрекcji Okręgu Poczt i Telegrafów zapotrzebowanie, wy-

szczególniając ilość i rodzaj środków obronnych, imiona i nazwiska pracowników, których pragną zaopatrzyć w środki obronne, z uwzględnieniem rodzaju środka obronnego dla każdego pracownika, oraz pełnione przez nich funkcje.

Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów, po skontrolowaniu zapotrzebowania, zwróci się do powiatowych władz administracji ogólnej o wydanie potrzebnej ilości pozwoleń dla pracownika państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (na okaziciela) na prawo posiadania i noszenia broni palnej lub pałki gumowej.

Powiatowe władze administracji ogólnej wydawać będą pozwolenia na broń lub noszenie pałki gumowej bezpłatnie.

Otrzymawszy pozwolenia na prawo noszenia broni palnej lub pałki gumowej Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów prześle je podwładnym organom równocześnie z odpowiednią ilością broni.

Urząd (agencja), który otrzymał pozwolenia i broń, obowiązany jest bezzwłocznie sporządzić wykaz pracowników upoważnionych

do noszenia broni palnej i pałek gumowych, według załącznika Nr. 1, zawierający następujące rubryki: 1) liczba porządkowa, 2) imię i nazwisko pracownika, 3) rodzaj wykonywanych czynności służbowych, 4) numery pozwoleń i broni palnej oraz rodzaje środków obronnych, których mogą używać osoby wymienione w rubr. 2, 5) uwagi — i wpisać do niego wydane pracownikom pozwolenia, jak również środki obronne.

Odpis sporządzonego wykazu ma naczelnik urzędu (agencji) przesyłać powiatowej władzy administracji ogólnej, która wydała pozwolenia, oraz Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów.

Wykaz ten powinien być stale uzupełniany, a o wszelkich zmianach, zarówno osobowych, jak i materiałowych, ma naczelnik urzędu (agencji) donosić bezzwłocznie powiatowej władzy administracji ogólnej i Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów.

Naczelnicy urzędów (agencji) obowiązani są bezzwłocznie po otrzymaniu środków obronnych i pozwoleń założyć księgi ewidencyjne według następujących wzorów:

(napis)

KSIEGA EWIDENCYJNA

broni i pracowników, upoważnionych do jej noszenia:

Wzór strony dla ewidencji broni palnej.

Rodzaj broni: karabin

System: Mauser

Kaliber: 6,25

Numer: 154272

Ilość nabojów: 35

Nr. pozwolenia: 285/34

Starostwo Radość

Imię i nazwisko	Data wydania	Godzina minuta	Ilość nabojów	Podpis	Data zwrotu	Godzina minuta	Ilość zwróconych nabojów	Uwaga	Podpis
Józef Kolski	22.II	8.20	6	Kolski	22.II	17.5	4	wypalił 2 naboje	Kolski

Wzór strony dla ewidencji pałek gumowych.

L.p.	Imię i nazwisko	Charakter służbowy	Numer i data pozwolenia na noszenie pałki gumowej	Data wydania	Podpis	Uwaga

Wzór strony dla ewidencji gwizdków alarmowych.

L. p.	Imię i nazwisko	Charakter służbowy	Wykonuje funkcję	Data wydania gwizdka alarmow.	Podpis	Uwaga

W księgach ewidencyjnych pałek gumowych i gwizdków alarmowych odebranie pracownikowi tych środków obronnych i pozwolenia na noszenie pałki gumowej powinno być notowane w rubryce „uwaga”. Wpisy powinny być skutecznie atamentem lub ołówkiem kopjowym.

Ilość i rodzaj środków obronnych (broń palna krótka lub długa, pałki gumowe i gwizdki alarmowe) oraz ilość naboju należy wpisać do działu 7, grupy II majątku ruchomego przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zgodnie z przepisami IX. G. I.

Wszystkie środki obronne, naboje do broni palnej i pozwolenia powinny być wydawane pracownikom jedynie na czas pełnienia obowiązków służbowych, po skończeniu zaś służby powinny być od pracowników odbierane i przechowywane w urzędzie (agencji).

Wydawania jak i odbierania od pracowników środków obronnych, naboju i pozwoleń, powinien dokonywać naczelnik urzędu (agencji). W większych urzędach może kierownik czynność tę zlecić pracownikowi, wykonywającemu czynności kierownicze lub kontrolne, sam jednak obowiązany jest czynności te nadzorować.

Do obowiązków pracownika, wydającego i odbierającego środki obronne, należy nadzór nad ich stałą konserwacją oraz kontrola zdolności ich do użytku.

Przy zaopatrywaniu pracowników w broń palną należy przestrzegać, aby krótką broń palną otrzymali pracownicy zatrudnieni w pocztach ruchomych i konwojenci. Wartownicy mogą być natomiast zaopatrzeni w krótką lub długą broń palną.

Doręczyciele, pełniący obowiązki służbowe w śródmieściu oraz ośrodkach zabudowanych, w których posterunki policyjne są gę-

sto rozmieszczone, mogą być zaopatrzeni w pałki gumowe.

Z pośród doręczycieli mogą być zaopatrzeni w krótką broń palną ci, którzy pełnią obowiązki służbowe na wsiach, w czasie wykonywania obowiązków służbowych przechodzą przez tereny niezabudowane oraz doręczają na przedmieściach lub w dzielnicach odleglejszych od centrum miasta, w których zaopatrywanie w broń palną jest wskazane.

W gwizdki alarmowe mogą być zaopatrzeni pracownicy, wykonywujący czynności doręczycieli pieniędzy i przesyłek wartościowych, konwojentów i wartowników oraz zatrudnieni w pocztach ruchomych bez względu na to, czy posiadają broń palną, czy pałki gumowe.

Pracownicy zaopatrzeni w broń palną powinni nosić w czasie wykonywania obowiązków służbowych pozwolenie na tę broń przy sobie, pozwolenie zaś na noszenie pałki gumowej powinno stale znajdować się w torbie doręczyciela. Noszenie wymienionych środków obronnych bez równoczesnego posiadania pozwolenia jest niedopuszczalne.

Po odebraniu od pracowników, po ukończeniu przez nich czynności służbowych, broni palnej, broń tę wraz z nabojami należy przechowywać pod zamknięciem w miejscu dobrze zabezpieczonym.

Naczelnicy urzędów (agencji) ponoszą odpowiedzialność za broń palną, naboje i pozwolenia, a to w przypadku jej zagubienia lub dostania się do rąk osób niepowołanych, w czasie przechowywania w urzędzie.

Pałki gumowe i gwizdki alarmowe powinny być przechowywane w lokalu urzędu pocztowego obok torby doręczycieli, uprawnionych do ich noszenia, pozwolenie zaś na noszenie pałki gumowej powinno stale znajdować się w torbie.

Broń palna, pałki gumowe i gwizdki alarmowe powinny być w ten sposób noszone, aby

użycie ich mogło nastąpić w każdej chwili, w której zajdzie potrzeba obrony. Niedozwolone jest odkładanie broni palnej, pałki gumowej lub gwizdków alarmowych w czasie pełnienia służby, jak również okazywanie ich lub oddawanie do rąk osób, służbowo do tego niepowołanych.

Naczelnicy urzędów (agencji) obowiązani są sprawdzać umiejętność obchodzenia się pracowników z bronią palną, jak również czuwać nad tem, aby zarówno ładowanie, jak i rozładowanie broni miało miejsce przy zachowaniu koniecznej ostrożności, a w szczególności, aby lufa broni była skierowana ku ziemi, oraz aby broń była bezzwłocznie zabezpieczona.

Broń palna powinna być bezzwłocznie po jej odebraniu przez pracownika naładowana i zabezpieczona, a bezpośrednio przed zwróceniem rozładowana.

Odbieranie broni palnej, pozwoleń na jej noszenie oraz nabojów, jak również i zwrot następuje na podstawie każdorazowego pokwitowania przez pracownika w księdze ewidencyjnej, przyczem numer broni, pozwolenia na broń oraz ilość nabojów powinna być każdorazowo sprawdzana.

Doręczyciele pocztowi otrzymują instrukcję o zachowaniu ostrożności w czasie wykonywania obowiązków służbowych i użyciu broni, natomiast dla wartowników powinni kierownicy urzędów wydawać, w zależności od miejscowych potrzeb odpowiednie instrukcje.

Pracownicy poczt ruchomych powinni w czasie wykonywania swych czynności mieć broń w takim pogotowiu, aby pracownik bez jakiegokolwiek zwłoki mógł jej użyć.

Zachowanie czujności wymagane jest zwa-

szcza w czasie wymiany ładunku. Gdy obsada ambulansu składa się z więcej niż jednego pracownika, pracownik drugi, asystujący przy wymianie powinien trzymać broń w pogotowiu w sposób niezwracający uwagi osób, znajdujących się nazewnątrz wagonu.

Jeżeli zaś obsada ambulansu składa się tylko z jednego pracownika, powinien on mieć broń palną przy sobie.

Sposób postępowania z bronią w pocztach ruchomych dojeżdżających do stacji granicznych regulują przepisy II. P. 16 (§ 21 p. 7).

Konwojenci ładunku pocztowego powinni stale mieć broń w pogotowiu i zwracać uwagę na otoczenie. Konwojent pieszy powinien podążać za pracownikiem, przenoszącym ładunek, w takiej odległości, aby w każdej chwili mógł stanowić dostateczną ochronę pracownika, przenoszącego ładunek. W przypadku, gdy konwojent jedzie obok woźnicy lub szofera, powinien zwracać uwagę nie tylko na ruch osobowy i kołowy przed ich pojazdem, lecz również obserwować bok i tył własnego pojazdu.

Wartownicy nie powinni opuszczać wyznaczonych miejsc i obiektów, których strzegą i powinni zwracać uwagę na ruch osób w najbliższym ich sąsiedztwie, jak również na wszelkie podejrzanym szmery.

Pracownikom, zaopatrzoną w broń, nie wolno wdawać się w rozmowy z osobami nieznanymi, jak również nie wolno im dopuszczać takich osób blisko siebie.

Użycie broni normują postanowienia pkt. 10 — 14 powołanych przepisów Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27.II. 1934 Nr. AP 38/74.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wykaz pracowników

Załącznik Nr. 1.

urzędu (agencji)
upoważnionych do noszenia broni palnej i pałek gumowych.

L. p.	Imię i nazwisko	Rodzaj wykonywanych czynności służbowych	Numery pozwoleń i broni palnej oraz rodzaje środków ochronnych, których mogą używać osoby wymienione w rubr. 2.	UWAGA
1.	2.	3.	4.	5.

Sposób prowadzenia wykazu:

W rubryce 1 wpisuje się kolejno cyfry dla każdego pracownika. W rubr. 2 wszystkie kolejne imiona i nazwiska, to samo dotyczy rubr. 3. W rubryce 4 figurują numery pozwoleń i broni palnej oraz rodzaje środków ochronnych dla wszystkich wymienionych w rubr. 2 **wspólnie**. Rubr. 5 prowadzi się oddzielnie dla każdego pracownika, analogicznie jak rubr. 2. (Przykład—XV utracił prawo noszenia broni 15.II.1934 r.).

OKÓLNIKI.

Traktowanie korespondencji prywatnej jako przesyłek służbowych.

W związku z nadchodzącym okresem świątecznym przypominą się zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 stycznia 1934 r. „o traktowaniu korespondencji prywatnej jako przesyłek służbowych”, zawarte w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 3, poz. 15.

Nr. GMO. 1182 z dnia 14 marca 1934 r.

Przywrócenie debitu pocztowego niektórym czasopismom.

Na mocy rozporządzenia powołanych władz przywraca się debity pocztowe następującym czasopismom niemieckim:

1. „Oberschlesische Zeitung”, wychodzącemu w Bytomiu.
2. „Der Gesellige”, wychodzącemu w Pile.
3. „Thorner Heimatbote”, wychodzącemu w Berlinie.
4. „Berliner Börsen Zeitung”, wychodzącemu w Berlinie.
5. „Ostland”, wychodzącemu w Berlinie.
6. „Osteuropäische Korrespondenz”, wychodzącemu w Berlinie.
7. „Der Tag”, wychodzącemu w Berlinie.
8. „Stahlhelm”, wychodzącemu w Berlinie.
9. „Oberschlesische Tageszeitung”, wychodzącemu w Opolu.
10. „Berliner Tageblatt”, wychodzącemu w Berlinie.
11. „Berliner Illustrierte Zeitung”, wychodzącemu w Berlinie.
12. „Breslauer Neueste Nachrichten”, wychodzącemu we Wrocławiu.

Wobec powyższego należy w wykazach za-
bronionych czasopism skreślić z powołaniem
się na niniejszy okólnik pozycje:

1. — 396 w Dz. Urzęd. Nr. 21 z 1928 r.
2. — 398 w Dz. Urzęd. Nr. 24 z 1928 r.
3. — 420 w Dz. Urzęd. Nr. 1 z 1929 r.
4. — 437 w Dz. Urzęd. Nr. 6 z 1929 r.
5. — 506 w Dz. Urzęd. Nr. 22 z 1929 r.
6. — 624 w Dz. Urzęd. Nr. 23 z 1930 r.
7. — 632 w Dz. Urzęd. Nr. 25 z 1930 r.
8. — 663 w Dz. Urzęd. Nr. 7 z 1931 r.
9. — 727 w Dz. Urzęd. Nr. 1 z 1932 r.

Nr. P W132/7 z dnia 15 marca 1934 r.

Zmiana okólnika o zwalczaniu nielegalnych urządzeń radioodbiorczych, dotycząca otwarcia specjalnego nowego konta P. K. O. dla odszkodowań.

Do okólnika M. P. i T. z dnia 5 października 1933 r. Nr. GMO 613 o zwalczaniu nielegalnych urządzeń radioodbiorczych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 22 z 1933 r., str. 334 — 339), wprowadza się następujące poprawki i uzupełnienia:

Ostatni ustęp punktu 7 na stronie 336 skreśliła się, jak również skreśliła się całą dotychczasową treść punktu 8 na tejże stronie, nadając temuz punktowi 8 brzmienie następujące:

„W celu należytego zarachowywania kwot, pobranych tytułem odszkodowań za nielegalne posiadanie radiostacji odbiorczych, każdy urząd jest obowiązany prowadzić stale, obok zwykłego „wykazu opłat radiofonicznych” (druk Nr. 1320) jeszcze „wykaz odszkodowań” (druk Nr. 1337). Ten ostatni wykaz należy prowadzić w trzech egzemplarzach (przez kalkę), z których, po zakończeniu każdego miesiąca, jeden należy posyłać razem z innymi dowodami i wykazami do przełożonej dyrekcji, drugi — do agencji radiofonicznej, trzeci zaś przechowywać w urzędzie.

Do wykazu tego należy wpisywać wyłącznie tylko odszkodowania, t. j. kwoty 18-złotowe (nie mniejsze) od każdego płatnika, zarówno uiszczone dobrowolnie, jak i ściągnięte w drodze egzekucji. W szczególności:

a) jeżeli na skutek kontroli płatnik rejestruje się i uiszcza odszkodowanie, należy pobrać od niego zł. 22.— (opłata kancelaryjna 1 zł., opłata radiofoniczna bieżąca 3 zł., odszkodowanie 18 zł. (przyczem zł. 3 i zł. 1 należy pokwitować na upoważnieniu, zaś zł. 18 — na „zaświadczeniu” (druk Nr. 1335), poczem kwoty: zł. 3 i zł. 1 należy wpisać do wykazu opłat (druk Nr. 1320), a zł. 18 — do wykazu odszkodowań (druk Nr. 1337); ew. pobraną karę za zwłokę (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5/1933, str. 99) należy wpisać do wykazu opłat;

b) jeżeli na skutek kontroli płatnik uiszcza odszkodowanie, ale zarejestrować się nie chce, należy pobrać od niego w każdym przypadku nie mniej niż zł. 18, pokwitować na „zaświadczeniu” (druk Nr. 1335) i sumę tę wpisać do wykazu odszkodowań (druk Nr. 1337), przyczem na druku Nr. 1335 należy uwidocznić, że dany

płatnik nie zarejestrował się; ew. pobraną karę za zwłokę należy wpisać do wykazu opłat;

c) jeżeli płatnik rejestruje się i uiszcza dobrowolnie (nie na skutek kontroli) tytułem opłat wstecznych kwotę mniejszą niż 18 zł., należy wpłatę przyjąć, jednakże całą otrzymaną kwotę pokwitować tylko na upoważnieniu i wpisać ją tylko do zwykłego wykazu opłat (druk Nr. 1320), tak jak to zostało uregulowane w okólniku M. P. i T. z dnia 21 sierpnia 1928 roku Nr. 3172/X (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 21/1928, str. 349);

d) jeżeli płatnik rejestruje się, t. j. w drodze zwykłej otrzymuje upoważnienie, a w jakiś czas później zgłasza się, by uiszczyć 18 zł. odszkodowania, kwotę tę należy przyjąć, kwitując jej odbiór na „zaświadczeniu” (druk Nr. 1335) i wpisać ją do wykazu odszkodowań (druk Nr. 1337). O ile odszkodowanie winno być wpłacone jednocześnie z rejestracją i z tytułu opóźnienia wpłaty należy się kara za zwłokę, karę tę należy pobrać i wpisać do wykazu opłat;

e) jeżeli odszkodowanie, t. j. kwota 18 zł. wpływa do urzędu jako wyegzekwowana w drodze przymusowej, należy wpisać ją do wykazu odszkodowań (druk Nr. 1337), a karę za zwłokę — do wykazu opłat.

Po wpisaniu do wykazu odszkodowań wpłaconej sumy, 20% tej sumy, t. j. należność Skarbu, winna być w „ogólnym rachunku miesięcznym” wykazana na przychód jako dochód w dziale 2, rozdz. 3, § 5, poz. 2, zaś 80%, t. j. należność S. A. „Polskie Radio” winna być niezwłocznie wpłacona do P. K. O. na specjalne konto Nr. 16816 „S. A. Polskie Radio, Warszawa, Rachunek odszkodowań”.

W rubryce „uwagi” wykazu odszkodowań należy wskazać datę wpłacenia należności S. A. „Polskie Radio” na P. K. O., a na odwrotnej stronie dowodu wpłaty — podać:

- 1) kto wpłaca odszkodowanie,
- 2) za kogo (gdy wpłacający nie jest osobą zainteresowaną),
- 3) liczbę porządkową wykazu odszkodowań, do którego opłata została wciągnięta.

Należy jak najściślej przestrzegać, by wpłaty 80% zwykłych opłat radjofonicznych i wpłaty 80% odszkodowań były zawsze uskuteczniane na właściwe oddzielne konta. Aby uniknąć pomyłek w tym względzie, należy pamiętać, że wszelkie zwykłe opłaty radjofoniczne, nie stanowiące 18-złotowych odszkodowań, muszą być wpisywane do wykazu opłat (druk Nr. 1320) i 80% ich należy wpłacać na konto Nr. 13013, zaś

18-złotowe odszkodowania — do wykazu odszkodowań (druk Nr. 1337) i 80% ich należy wpłacać na konto Nr. 16816.

Jeśli się okazało, że orzeczone przez starostwo odszkodowanie jest nieściągalne, należy wystąpić do przełożonej dyrekcji z wnioskiem o umorzenie, podobnie, jak to ma miejsce z niemożliwymi do ściągnięcia zwykłymi zaległymi opłatami radjofonicznymi.

Wzory druków, wprowadzonych w związku z okólnikiem o zwalczaniu nielegalnych urządzeń radjoodbiorczych, podane są w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr. 22 — 1933 r., na stronach 337 — 339 i obowiązują w dalszym ciągu. Z zapotrzebowaniem na nie należy się zwracać do agencji radjofonicznej.

Z dniem 1 kwietnia r. b. agencja radjofoniczna przestanie wykazywać w rachunkach urzędów obroty z tytułu odszkodowań, a przeto w kwartalnych wyciągach notowań (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 17/32, str. 362) już za II kwartał r. b. obrotów tych zasadniczo być nie powinno i w wyciągach tych będą nadal zamieszczane obroty wyłącznie tylko z tytułu opłat radjofonicznych zwykłych i detefonowych.

Poczynione już w poprzednich wyciągach księgowania z tytułu odszkodowań będą przez agencję radjofoniczną zlikwidowane. W tym celu, jeżeli z tytułu ujawnienia poszczególnych nielegalnych radjostacji odbiorczych, urzędy były w poprzednich wyciągach tylko obciążone (na podstawie wystosowanych do urzędów p. t. przez starostwa zawiadomień o odszkodowaniach), a odszkodowania 18-złotowe nie były przekazane na konto Nr. 13013 Sp. Akc. „Polskie Radio”, urzędy winny zażądać od agencji radjofonicznej skasowania tych obciążeń. Jeżeli zaś z tegoż tytułu urzędy pobrały w swoim czasie odszkodowania i przekazały je w 80% na konto Nr. 13013 Polskiego Radja, a agencja radjofoniczna z braku danych jeszcze rachunku urzędów nie obciążyła, winny one zażądać od agencji radjofonicznej dokonania odpowiednich obciążeń.

Zamknięcie stacji kolejowej dla przyjmowania telegramów prywatnych.

Stację kolejową Jarczowce zamknięto dla przyjmowania telegramów prywatnych. Spis urzędów i agencji p. t. należy odpowiednio poprawić.

Nr. TE 2220 z dnia 3 marca 1934 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

Od dnia 15 lutego 1934 r. zaprowadzono połączenie pocztowe ag. Huszcza — Świerże — Dorohusk.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe ag. Huszcza — Luboml.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK 7/64-34 z dnia 28 lutego 1934 r.

Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych.

Od dnia 1 marca 1934 r. zniesiono ambulanse pocztowe Toruń — Grudziądz Nr. 226 w po-

ciagu Nr. 526 i Grudziądz — Toruń Nr. 226 w pociągu Nr. 529 oraz Toruń — Iława Nr. 229 w pociągu Nr. 322 i Iława — Toruń Nr. 229 w pociągu Nr. 323.

Jednocześnie przełożono ambulanse pocztowy Grudziądz — Toruń Nr. 225 z pociągu Nr. 527 do pociągu Nr. 529 i ambulanse pocztowy Iława — Toruń Nr. 227 z pociągu Nr. 311 do pociągu Nr. 323.

Należy sprostować spis kursów pocztowo-kolejowych, ogłoszony w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 z 1933 r. oraz inne podręczniki komunikacyjne.

Nr. PK. 5/20-34 z dnia 10 marca 1934 r.

Zmiany w sieci pocztowej w miesiącu styczniu 1934 r.

Rodzaj zmiany	Rodzaj placówki	N a z w a	P o w i a t	Dyrekcja	Data
Uruchomiono:	t.	Dąbrówka Wielka	Świętochłowice	Kt.	1.2
	p. t.	Honczary	Lida	Wl.	2.1
	p. t.	Iża	Wilejka	Wl.	2.1
	t.	Kochanowice	Lubliniec	Kt.	1.2
	t.	Kośmidry	Lubliniec	Kt.	1.2
	I	Lwów urz. tf. tg.	Lwów-miasto	Lw.	1.1
	t.	Markowice	Mogilno	Pz.	1.1
	t.	Ornontowice	Pszczyna	Kt.	1.1
	p. t.	Polana Chochołowska	Nowy Targ	Kr.	26.1
	p. t.	Rynkowo	Bydgoszcz	Bd.	1.1
	Ag. 3	Siniarzewo	Nieszawa	Wr.	1.2
	Ag. 3	Szczutowo	Rypin	Wr.	15.1
	Ag. 3	Śmidyń Soroczy	Kowel	Lb.	—
	t.	Zębowo	Nowy Tomysł	Pz.	23.1
Zwinięto:	Ag. 3	Bodzanowo k/Niesz.	Nieszawa	Wr.	31.1
	Ag. 3	Dąbrówka Wielka	Świętochłowice	Kt.	31.1
	Ag. 3	Kochanowice	Lubliniec	Kt.	31.1
	Ag. 3	Kośmidry	Lubliniec	Kt.	31.1
	Ag. 3	Nikiszowiec	Katowice	Kt.	31.1
	p.	Mszaniec k/Lutowisk	Turka	Lw.	31.10.33
	Ag. 3	Ornontowice	Pszczyna	Kt.	1.1
	Ag. 3	Paniowy	Pszczyna	Kt.	31.1
	t.	Wrzeszczyna	Czarnków	Pz.	31.1
	Ag. 3	Zębowo	Nowy Tomysł	Pz.	22.1

Nr. GMOrg 152 z dnia 20 lutego 1934 r.

Wykaz uzupełniający Nr. 1 do Spisu urzędów, agencji i pośrednictw pocztowo-telegraficznych.

Jako uzupełnienie Spisu urzędów, agencji i pośrednictw pocztowo-telegraficznych, wydanego w 1933 r., wyszedł z druku wykaz Nr. 1 nowouruchomionych urzędów, agencji i pośred-

nictw oraz zmian zaszytych w sieci pocztowo-telegraficznej.

Cenę sprzedażną jednego egzemplarza ustala się na 15 gr.

Wykaz uzupełniający Nr. 1 można zakupywać w urzędach i agencjach pocztowych.

Nr. GMOrg. 1533 z dnia 17 lutego 1934 r.

Warunki techniczne dostawy gaśnic wagonowych i nabojów do nich dla wagonów pocztowych (według norm P. K. P. — Dz. Urz. Min. Kom. Nr. 1/34 poz. 3).

Warunki ogólne dostawy.

Gaśnice powinny być niezawodne w działaniu, mieć dostateczną zdolność gaszenia ognia i być poręczne w użyciu. Gaśnice powinny być zabezpieczone od przypadkowego działania, jak również od wyładowania i wyciekania zawartości przy wstrząśnieniach wagonu podczas biegu i przetaczania. Gaśnice powinny być zaplombowane. Sposób zawieszenia powinien pozwalać na łatwe i szybkie zdejmowanie z wieszaka, zaopatrzonego w zacisk sprężynowy lub w łatwo odpinany pas. Plomba na pyszczku gaśnicy, zakładana po zawieszeniu gaśnicy, powinna się dawać łatwo zrywać przy zdejmowaniu gaśnicy do użycia. Ze względu na użycie wagonów w ruchu międzynarodowym sposób działania gaśnic powinien być możliwie zbliżony do typu gaśnic wagonowych, znajdujących się w wagonach zagranicznych, t. j. gaśnica powinna mieć uderzak osadzony w górnym dnie w pokrywie i pyszczek poziomy u góry płaszcza zbiornika.

Waga i pojemność gaśnicy.

Waga każdej gaśnicy napełnionej powinna wynosić nie więcej niż 17 kg., pojemność zaś 9 do 10 litrów.

Zbiornik gaśnicy.

Zbiornik gaśnicy powinien być wykonany z blachy żelaznej, grubości 1½ mm; jak i wszystkie wewnętrzne urządzenia metalowe gaśnicy powinien być wewnątrz i zewnątrz dokładnie pobielony stopem ołowiu i wytrzymywać ciśnienie wodne 20 atm., zachowując zupełną szczelność. Gaśnice powinny być zewnątrz pomalowane trwałą farbą jaskrawego koloru czerwono-pomarańczowego, odporną na działania atmosferyczne i alkalja.

Pyszczyk gaśnicy.

Pyszczyk gaśnicy powinien być dokładnie uszczelniony i nie dopuszczać wyciekania ani parowania płynu w temperaturze do +40° C.; uszczelnienie to jednak powinno się przerywać przy zdjęciu gaśnicy do użycia.

Nabój gaśnicy.

Nabój gaśnicy powinien być odporny na działanie niskiej temperatury do —22° C. Konstrukcja gaśnicy powinna być taka, aby dla wy-

wołania działania gaśnicy kwas nie wlewał się bezpośrednio do zbiornika gaśnicy.

Badania próbne i odbiór gaśnic.

Przed dokonaniem odbioru, gaśnice powinny być poddane niżej wyszczególnionym badaniom praktycznym i laboratoryjnym, które należy wykonywać na terenie wytwórni gaśnic. Wytwórnia dostarcza bezpłatnie materiały i siłę roboczą, potrzebne przy badaniu gaśnic.

I. Badania praktyczne.

Dla dokonania badań praktycznych należy wybrać z każdej partji 5% ilości dostarczonych gaśnic, najmniej jednak 2 gaśnice.

Przy badaniu praktycznym należy:

- 1) sprawdzić wagę, pojemność oraz wymiary gaśnicy wraz z wewnętrznym urządzeniem, podług uprzednio zatwierdzonych rysunków;
- 2) sprawdzić siłę wyrzutu, t. j. długość prądu w rzucie poziomym, przy nachyleniu osi pyszczka od linii poziomej w górę, wynoszącą 30°. Długość ta, stanowiąca poziomą cięciwę łuku wyrzutu, powinna wynosić co najmniej 10 metrów.

- 3) wypróbować wytrzymałość zbiornika gaśnicy na ciśnienie 20 atmosfer.

II. Próby laboratoryjne.

W razie dodatnich wyników prób praktycznych z dostarczonej partji należy wybrać dodatkowo 2 inne gaśnice i poddać je badaniom laboratoryjnym, wykonując je w wytwórni.

Przy badaniach laboratoryjnych podlegają:

- 1) gaśnice:
 - a) próbie wytrzymałości na temperaturę +40° C., przyczem należy stwierdzić, czy płyn nie paruje i nie wycieka i
 - b) sprawdzeniu, czy należyte uszczelnienie pyszczka zapobiega wyciekaniu;
- 2) naboje:
 - a) sprawdzeniu odporności płynu gaśnicy na działanie niskiej temperatury do —22° C.;
 - b) sprawdzeniu, czy podczas działania gaśnicy kwas nie wlewa się bezpośrednio do płynu w zbiorniku.

Gaśnice, nieodpowiadające wymienionym wyżej warunkom, należy odrzucić.

Gaśnice przyjęte należy zaplombować plombą urzędu odbierającego.

Badanie powtórne.

Dostawcy zezwala się przebrać na miejscu odrzuconą partję gaśnic, poczem bada się par-

tję powtórnie; w tym celu należy wybrać podwójną ilość gaśnic do próby. W razie ujemnego wyniku chociażby jednej próby, całą partję gaśnic należy odrzucić, dostawca zaś nie ma prawa do żadnego odszkodowania.

Próby na gaszenie.

Oprócz prób praktycznych i laboratoryjnych, gaśnice poddaje się próbom na gaszenie, jeżeli zaszyły w nich zmiany konstrukcji lub typu. Próba gaszenia odbywa się przed komisją, do której wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Komunikacji i Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

Gaśnice do próby wybiera Komisja i sprawdza ich zdolność ugaszenia:

1) stosu wymiarów $500 \times 500 \times 400$ m/m, ułożonego wewnątrz wagonu osobowego (wykreszonego z inwentarza), z łąt suchego drzewa sosnowego wymiarów 20×40 m/m i z wiórów, oblanego benzyną (1 litr) i naftą (1 litr); gaśnicę wolno użyć dopiero po upływie 10 sekund od chwili zapalenia stosu, po zdjęciu jej z wiszaka w zwykłym miejscu zawieszenia;

2) stosu wymiarów $1000 \times 1000 \times 1000$ m/m, ułożonego na otwartym powietrzu z łąt suchego drzewa sosnowego wymiarów 20×60 m/m, obłożonego woliną i oblanego benzyną (2 litry) i naftą (2 litry); użycie gaśnicy powinno nastąpić po upływie 3 minut od chwili zapalenia stosu i z odległości 5 metrów.

W obydwóch przypadkach ogień powinien być całkowicie ugaszony przy użyciu każdorazowo jednej tylko gaśnicy.

Gwarancja.

Wytwórnia, dostarczająca gaśnice, powinna dać na piśmie dziesięcioletnią gwarancję sprawności gaśnic, przyczem, jeśli w tym okresie zostaną stwierdzone najmniejsze wady materiału lub konstrukcji, t. j. z winy wytwórni, wytwórnia obowiązana jest wady te usunąć własnym kosztem lub wymienić bezpłatnie gaśnicę w razie odrzucenia przez Komisję całej gaśnicy.

Nr. P. K. 2/481-34 z dnia 5 marca 1934 r.

W Y K A Z

książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
548932	Ks. Drucki-Sokoliński Aleksander	373.794-C	Topczewski Mikołaj
549790	Kamiński Stefan	376.038-C	Póchłopek Janina
551753	Handelsman Szoel Zelik	390.019-C	Chemiczówna Katarzyna
562297	Krzywoniówna Wiktorja	415.807-C	Jackiewicz Halina
566996	Kozar Jan	428.689-C	Wojciechowski Jan
581664	Kurczan Artur	440.054-C	Cytryn Szmul Herszon
610593	Grabowski Stanisław	478.390-C	Rostkier Fajga
640009	Wakulczyński Jan	491.203-C	Kryściak Józef
655251	Kierszenbaum Icek	494.326-C	Jaworska Stefania
660341	Siennicka Jadwiga	495.042-C	Gulińska Łucja
728095	Rozenbusz Perla	500.211-C	Rubinsztejn Judes
758759	Pajewska Marja	505.587-C	J. Kida i St. i Wal. Krawczyk
770068	Teodorczyk Stefan	534.104-C	Zaleski Józef
835880	Majden Mendel	559.638-C	Ks. Pelczar Franciszek
836619	Mędrzycka Janina	571.621-C	Sokołowski Józef
858791	Potyrański Stanisław	621.716-C	Ks. Roman Apolinary
894334	Flancbaum Brandla	683.826-C	Kaczorowski Henryk
929280	Woliński Stanisław	687.925-C	Będkowski Czesław
945765	Sulejewski Edward	692.097-C	Mika Alojzy
949822	Teller Towia	699.106-C	Szaniawski Stefan
960754	Zukowska Kazimiera	701.969-C	Łukasik Józef
974231	Rynarzewski Stanisław	712.857-C	Erickson Irena
998685	Ziółkowski Edward	564668	Kaczmarczyk Paweł
10.898-C	Jackiewicz Jerzy	567541	Wesołowski Eugenjusz
25.125-C	Krzyżan Remigiusz	585639	Trauman Cafeł Izrael
29.909-C	Napieralski Marjan	585746	Klarwain Maksymiljan
33.389-C	Stankiewiczówna Ludomira	586247	Piechocka Janina
91.146-C	Baum Jankiew	670894	Miotk Ludwik
211.189-C	Strugała Bogusław	676866	Nowakowski Roman
222.988-C	Wagner Natan	690328	Cech Szczotkarzy m. Warszawy
252.205-C	Wolberg Symche	722822	Bajko Henryk
256.799-C	Falkowska Wanda	723268	Zamszał Helena
262.105-C	Skowroński Marjan	745179	Fogłówna Janina Itta
269.814-C	Wańkowicz Andrzej	751654	Drajer Izrael
281.400-C	Chojnacki Kazimierz	765485	Kirstenberg Chawa
288.915-C	Zajcer Sergiusz	777686	Horowitz Izrael
292.738-C	Melon Leon	812423	Zalcman Jojne
340.452-C	Krupa Stanisława	834452	Wierzbicka Bronisława
360.444-C	Thorek Stanisław	850474	Markowski Janusz

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
854313	Kajko Marjan	184.240-C	Sanczenko Wiktorja
858273	Seichert Edward	228.406-C	Pawłowska Weronika
875888	Kaszycki Tadeusz	244.586-C	Wajman Mojsze
903085	Fischel Banach	252.891-C	Grabowska Czesława
965827	Trachman Wiktor	282.509-C	Wagman Perec
76-096-C	Malicka Joanna Regina	282.868-C	Siek Józef
77.105-C	Szpak Grzegorz	292.577-C	Kuśmierkiewicz Stanisław
82.961-C	Wajntraub Majer	304.129-C	Lenczner Lajbus
193.399-C	Grünfeld Hilary	313.068-C	Plawszkówna Marja
250.539-C	Hryńko Hula	345.587-C	Dunajski Piotr
255.317-C	Kutera Franciszek	345.937-C	Hops Gołda
283.650-C	Mermelsztejn Boruch Dawid	357.459-C	Makower Lajb
327.440-C	Piątkowski Jakób	370.201-C	Brodniewiczówna Wanda
367.532-C	Horowicz Moszek	381.953-C	Hromek Józef
377.892-C	Lewandowski Marjan	459.190-C	Knobel Zygmunt
429.687-C	Rosenberg Lutek	491.950-C	Gozdek Bronisława
441.198-C	Miniewski Kazimierz	519.711-C	Markuszewski Henryk
470.562-C	Zajac Jan	531.201-C	Staszewski Michał
483.692-C	Leitnerówna Berta	562.685-C	Kaczor Marja
490.197-C	Dreifus Jenni	565.816-C	Kisielnicki Leon
498.294-C	Frach Ryszard	586.687-C	Nowak Józef
516.683-C	Przybyła Bronisław	604.686-C	Walkowski Jan
553.127-C	Wittenberg Lucjan	687.384-C	Trachman Wiktor
563.753-C	Eichbaum Cyla	690.238-C	Linart Karol
569.193-C	Bottner Benjamin	703.295-C	Malska Weronika
570.958-C	Spółdzielnia Uczniowska „Pszczółka” przy Gimn. H. Czarnieckiej, Lublin	710.657-C	Koziarek Zdzisław
573.216-C	Oberman Chil	740.239-C	Mamelok Zygmunt
610.902-C	Świech Jan	533579	Gorodecka Leonida
623.414-C	Sosnowski Henryk	538116	Rojek Antoni
643.258-C	Szponder Zygmunt	557450	Prausówna Marja
675.560-C	Rajzer Józef	569776	Bonder Jakób
690.549-C	Stattnik Alfred	580248	Rudyk Franciszek
726.864-C	Przybysz Leon	602524	Mroczkowska Aleksandra
726.865-C	Jaśuszewska Marja	630868	Tyrmund Marja
730.108-C	Halicka Marja	635009	Myśliński Alfons
732.075-C	Janiszewska Regina	677647	Bauza Woiciech
532758	Grudziński Tadeusz	681243	Reinholz Bolesław
556104	Zandberg Izrael Moszek	684136	Kilarski Bolesław
564132	Rokicki Tadeusz	719904	Bukowski Antoni
572742	Halsztuk Wolf	722262	Matuszkiewicz Stefanja
585760	Świetlik Zdzisław	728738	Kalita Marjan
608105	Czarnowski Stefan	737708	Wittensztejn Salomon
621051	Wintochowa Eugenia	753924	Dobrosielski Adam
649808	Jakóbek Marian	773199	Burg Aron
694252	Wągrowska Helena	777906	Borucka Wanda
720165	Bahaj Henryk	779326	Kowalski Stanisław
732660	Handelsman Łaja	803890	Dziubak Marja
744757	Broniecki Henryk	807293	Fiebig Kazimierz
752443	Wiślicki Leon	829863	Edelszajn Dworja
752867	Sternin Leon	851720	Kucharzewski Mateusz
768583	Kozak Kazimierz	866137	Libiszowska Wanda
774762	Pfeffer Izrael	917745	Wysocka Marja
778540	Monhajt Izrael	920709	Alwin Edwin
787785	Malcharczykówna Anna	934632	Prejgel Abram
822317	Moszkowicz Arja	937809	Krauze Andrzej Kazimierz
831904	Kwietniewski Piotr	20.287-C	Szajnfeld Henoch
844544	Kaczanówna Helena	50.986-C	Rychlicki Zdzisław
869885	Lamparski Jan	54.104-C	Blatt Gołda
899297	Grzybek Ignacy	106.914-C	Urbański Teofil
903172	Bak Wawrzyniec	153.597-C	Kasperowicz Paweł
933053	Krzentowski Dawid	220.943-C	Tatajówna Natalia
938797	Markowicz Mirła	163.274-C	Barkiet Marja
959124	Lichtenberg Necha Gitla	215.056-C	Pietrzak Edward
963931	Szabelbaum Fajga	226.076-C	Ładowski Izrael
965367	Trachman Wiktor	242.713-C	Gutgisser Mieczysław
28.952-C	Radwan Józef	270.733-C	Król Czesław
46.331-C	Singer Benjamin	274.224-C	Hejnoch Litka
50.546-C	Stadnik Czesław	283.755-C	Jumiński Jerzy
51.347-C	Trachman	297.145-C	Żogel Paweł
54.039-C	Zylberstajn Tobjasz Zysman	298.189-C	Rauppertowa Kazimiera
69.534-C	Jeschke Johanna	309.075-C	Libiszowski Walerjan
70.399-C	Kucharski Leopold	352.531-C	Chmielewski Bolesław
80.576-C	Popławska Władysława	355.121-C	Lewitówna Sara
91.392-C	Bajer Majer Szulim	381.749-C	Chmielewski Stanisław
123.877-C	Miodownik Mojżesz Rubin	398.770-C	Matusów Stanisław
133-851-C	Raczwiński Marek	415.095-C	Łaskiewicz Ludwik
133.924-C	Utroff Boaz	448.323-C	Cech Rzemieśl. Dział Skórzany Andrychów
149.275-C	Rzesztarski Janusz	465.686-C	Matyjek Helena
156.884-C	Turska Jadwiga	482.705-C	Weter Małka
		495.271-C	Szczepański Piotr

Nr. książki Nazwisko i imię
 519.501-C Majerówna Malcia
 529.056-C Syfert Irena Maria
 530.218-C Lisikiewicz Mieczysław
 530.613-C Majorczyk Ludwik
 533.615-C Rzepka Fryma Gołda
 573.441-C Gutter Hirsch
 586.182-C Rent Roman
 588.927-C Sobiech Apolinary
 592.190-C Stecki Stefan
 599.111-C Machner Jerzy
 620.030-C Śmigielska Janina
 627.872-C Domb Helena
 631.102-C Adamczyk Edmund

Nr. książki Nazwisko i imię
 648.744-C Kienzlerówna Janina
 660.448-C Napiórkowska Tekla
 664.200-C Porochniak Daniel
 668.737-C Kasztelan Jan
 674.842-C Kłos Jan
 677.494-C Janicki Tadeusz
 682.190-C Wodzyński Józef
 689.177-C Rutkowski Witalis
 695.275-C Szybelman Aron Dawid
 698.857-C Rosiak Zofja
 719.466-C Ripper Marjan
 739.963-C Śmigrocki Józef

WYKAZ

książeczek wkładowych P. K. O., z których zastrzeżenie wypłat zostało zniesione.

Nr. książki Nazwisko i imię
 556863 Malcherzyk Stefan
 657557 Kramarz Marjem Ides
 659874 Głowacki Stefan
 679493 Jakubowski Stanisław
 690264 Jastrzębska Julia
 723641 Wąchockier Abram
 761789 Rolla Roman
 764793 Cwi Wolf Lejb
 797903 Posseltówna Irena
 824719 Bochner vel Weiser Leon
 936847 Löfflerowa Aniela
 8 507-C Papierowska Stanisława
 34.052-C Jelonek Marjan
 71.356-C Szarfharc Moszek
 188.209-C Grynwald Mordka Josef
 360.705-C Szwarberg Moszek Aron
 414.418-C Alboszta Stanisława
 440.192-C Wojewodzisz Adela
 500.929-C Iwaszko Ludwik
 532.550-C Kupis Jan
 574.019-C Bendowska Zofja
 621-756-C Tutas Stanisław
 658-367-C Klug Fiszel
 684 482-C Kurowska Hanna
 706.793-C Kozłowska Alicja
 631342 Wejrzanowski Jan
 66.631-C Fillówna Wanda
 227.700-C Okrój Wojciech
 292.111-C Tołłoczko Edward
 298.635-C Sadowska Marianna

Nr. książki Nazwisko i imię
 513.833-C Zbrzeźniak Janina
 516.900-C Trenkner Edward
 523.924-C Hellman Wilhelm
 526.669-C Dudenka Stanisław
 536.501-C Rozenberg Lutek
 577.409-C Traube Itta Gendel
 598.279-C Łęczycki Abram
 522459 Najder Janusz
 584332 Matkowski Teofil
 601902 Aberszyc Icek Juda
 623332 Skrzydlewski Jan
 894860 Ejzman Naftal
 930702 Rubinsztejn Moszek Josek
 23.412-C Kornhauser Herman
 44.179-C Cichowlasówna Janina
 126.521-C Rochman Ida
 149.578-C Trojanowska Marja
 204.782-C Łozina-Łoziński Jerzy
 221.581-C Więckowski Władysław
 244.697-C Szpajzman Ruchla
 376.751-C Adler Dawid
 392.226-C Boruszak Stanisława
 606.988-C Płotczyk Marjan
 765181 Malinowska Józefa Marja
 867909 Pacześniak Stanisław
 345.486-C Burkacki Zygmunt
 459.190-C Knobel Zygmunt
 472.565-C Paetsch Bernard
 476.796-C Przetycki Boruch Motel
 680.168-C Lubart Nusyn Nuta

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyrekcję Okręgu Poczty i Telegrafów	Nr. legity- macji	Nazwisko i imię funkcjonariusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służ- bowe lub za- mieszkania	Data wysta- wienia legity- macji
Bydgoszcz	2455	Listewnik Antoni	ekspedjent	Dąbrowa Cheł- mińska	29.XII.1932
"	1760	Tykociński Jan	asystent	Czersk	28.XI.1932
Katowice	139	Bregin Julusz	em. st. technik	Cieszyn	23.V.1931
Kraków	783	Kwiatkowski Włod- zimierz	em. podurzędnik	Wieliczka	4.II.1931
"	303	Lubera Ignacy	pocztyljon	Mielec	25.IX.1933
"	1191	Noworyta Ferdynand	nadzorca	Częstochowa	5.I.1933
Lwów	1013	Wojciechowski Włod- zimierz	b. st. asystent	Jagielnica	20.I.1932
Warszawa	1266	Gatkówna Aleksan- dra	st. asystent	Łódź	8.I.1925
"	4473	Rzeczowska Helena	asystent	Kalisz 1	15.VII.1929

Osoby, legitymujące się powyższymi unieważnionymi dokumentami, należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów.

K O N K U R S Y

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów pocztowo-telegraficznych:

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów	U w a g a
Buczacz*)	III	Lwów	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Czudec	V	Lwów	
Kopyczyńce	III	Lwów	
Muszyna	IV	Kraków	
Zakopane 3*)	V	Kraków	
Zaleszczyki*)	III	Lwów	

Zarządzenie, co do konkursów, podane jest w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 2 z 1934 r. poz. 14 str. 62. Podania należy kierować do właściwej Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów.

Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska upływa dnia 10 kwietnia 1934 roku.

Podania należy uważać za nieuwzględnione, jeżeli kandydat w ciągu 2 miesięcy od rozpisania konkursu w Dzienniku Urzędowym M. P. i T., nie otrzyma odpowiedzi.

KOMUNIKAT.

W ubiegłym miesiącu ponownie stwierdzono fakt, świadczący ujemnie o obowiązkowości pracowników służby wykonawczej.

Mianowicie depeszowy, doręczający w dniu 16 lutego b. r. telegramy, wbrew obowiązującym przepisom, pozostawił telegram u dozorczy domu zamiast doręczyć go osobiście adresatowi, skutkiem czego adresat otrzymał wspomniany telegram z dwudniowym opóźnieniem.

Ponieważ tego rodzaju uchybienia w służbie godzą w interesy zarówno publiczności jak i przedsiębiorstwa i podrywają zaufanie do Instytucji Pocztowej, przeto z polecenia Pana Ministra winny miedbalstwa pracownik został zwolniony ze służby.

Nr. BP 2151 z dnia 9 marca 1934 r.

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 6 marca 1934 r.

o statucie Państwowego Zakładu Emerytalnego.)

Adres Administracji: **MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW.**

Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 1.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOŚI:

roczna 12 zł

półroczna 6 zł

kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30.

ZA TERMINOWY Druk OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr 69508.

Cena 1 zł.

128